

เกณฑ์มาตรฐานการเสนอเค้าโครงวิทยานิพนธ์

เกณฑ์มาตรฐานของบทที่ 1 (บทนำ)

1. ชื่อเรื่อง ตั้งให้สั้น กระชับ ได้ใจความสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งควรมีคำซึ่งเป็นหัวใจของเรื่อง (Key Word) อยู่ด้วย

2. ภูมิหลัง หรือความเป็นมาของการวิจัย

2.1 ใช้กรอบแนวคิดของผู้วิจัย ควรมีทฤษฎี แนวคิดของบุคคลที่มีชื่อเสียงอยู่ด้วย เพื่อให้มีน้ำหนักน่าเชื่อถือยิ่งขึ้น แต่ไม่ใช้การนำเอาคำพูดของคนอื่น ๆ มาเรียงต่อ ๆ กัน

2.2 ชี้ให้เห็นถึงปัญหาอย่างชัดเจนและบอกเหตุผลที่ทำให้การวิจัยอย่างเหมาะสม

2.3 ชี้ให้เห็นความสำคัญของปัญหาพร้อมทั้งประโยชน์ที่สำคัญที่จะได้รับจากการวิจัยนั้น

2.4 ใช้ภาษาให้ถูกต้อง กระชับ ได้ใจความ และตรงจุด และพยายามเรียงลำดับความคิดให้ต่อเนื่องกัน

3. ความมุ่งหมายของการวิจัย

3.1 เขียนความมุ่งหมายในการวิจัยอย่างชัดเจน ใช้ภาษาที่เข้าใจได้ง่าย รัดกุม

3.2 เขียนเป็นประโยคบอกเล่า

3.3 สามารถตั้งสมมติฐานหรือทดสอบได้

4. ความสำคัญหรือประโยชน์ของการวิจัย

กล่าวถึงประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัยครั้งนั้น ซึ่งอาจอยู่ในลักษณะดังนี้

4.1 ความสำคัญในแง่ความรู้ที่จะได้รับจากการวิจัย จะทำให้ได้ข้อเท็จจริงหรือช่วยเพิ่มพูน ความรู้ในเรื่องใด อันจะเป็นการเสริมสร้างสติปัญญา กฎเกณฑ์ และข้อสรุปให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

4.2 ความสำคัญในแง่ของการนำผลการวิจัยไปประยุกต์ใช้ โดยการกล่าวถึงผลที่ได้จากการวิจัยนั้นว่า จะเป็นประโยชน์ต่อใครและเป็นประโยชน์อย่างไร หรือสามารถนำไปใช้ในเรื่องใด

ทั้งนี้ต้องไม่เขียนเกินความเป็นจริงและต้องสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการวิจัย กล่าวคือ ผู้วิจัยจะต้องพิจารณาวัตถุประสงค์แต่ละข้อว่า จะก่อให้เกิดความรู้อะไร แล้วจึงพิจารณาต่อไปว่า ความรู้นั้นจะเป็นประโยชน์ต่อใคร และจะสามารถนำไปใช้ในเรื่องใด

5. สมมติฐาน (ถ้ามี)

- 5.1 ต้องสอดคล้องกับความมุ่งหมายของการวิจัย และตอบปัญหาการวิจัยได้
- 5.2 สามารถทดสอบได้ด้วยข้อมูลหลักฐานต่าง ๆ
- 5.3 ใช้ภาษาที่ชัดเจน เข้าใจได้ง่ายและรัดกุม
- 5.4 ตั้งมาจากหลักของเหตุผล ตามทฤษฎีความรู้พื้นฐาน และผลการวิจัยที่ผ่านมา ที่ผู้วิจัยได้ศึกษาจากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยไม่ว่าจะเป็นตำรา วารสารต่าง ๆ ฯลฯ ไม่ได้ตั้งสมมติฐานขึ้นมาลอย ๆ

6. ขอบเขตของการวิจัย

ระบุขอบเขตของการวิจัยให้ชัดเจน กรณีศึกษาเกี่ยวข้องกับคุณสมบัติของประชากร ต้องกล่าวถึงประชากร (คืออะไร จำนวนเท่าใด) กลุ่มตัวอย่าง (คืออะไร จำนวนเท่าใด) ไม่ต้องระบุวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง แต่ระบุตัวแปรอิสระและตัวแปรตาม

7. ข้อตกลงเบื้องต้น

อาจจะกล่าวถึงหรือไม่กล่าวถึงก็ได้ แต่ย่นำข้อบกพร่องหรือจุดอ่อนของการวิจัยมา กำหนดเป็นข้อตกลงเบื้องต้น

8. คำนิยามศัพท์เฉพาะ

- 8.1 ให้นิยามศัพท์เฉพาะที่จำเป็น ซึ่งต้องการให้ผู้อ่านเข้าใจตรงกับผู้มุ่งหวัง
- 8.2 การนิยามศัพท์มี 2 ลักษณะ สามารถเลือกใช้ตามความเหมาะสม
 - ลักษณะที่ 1 นิยามแบบทั่วไป สามารถยกนิยามตามที่ระบุไว้ใน พจนานุกรม สารานุกรม ตำรา วารสาร ฯลฯ หรือผู้วิจัยให้นิยามเอง เมื่อเห็นว่า สามารถให้นิยามได้ชัดเจนเหมาะสม
 - ลักษณะที่ 2 นิยามปฏิบัติการ นอกจากจะให้ความหมายของคำศัพท์ นั้น ๆ แล้ว ผู้วิจัยจะต้องระบุให้ชัดเจนว่า สามารถวัด ตรวจสอบหรือสังเกตได้อย่างไร
- 8.3 กรณีที่ยกนิยามของคนอื่นมาจะต้องเขียนอ้างอิงไว้ด้วย
- 8.4 ควรเขียนคำศัพท์เป็นภาษาอังกฤษกำกับไว้ด้วย

เกณฑ์มาตรฐานของ บทที่ 2 (เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง)

1. ในบทที่ 2 จะต้องประกอบด้วยอย่างน้อย 2 ส่วน คือเอกสารที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่วิจัย และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่วิจัย
2. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย จะต้องประกอบด้วย
 - 2.1 ความหมายของสิ่งที่จะวิจัย (ของเรื่องที่จะวิจัย)

- 2.2 ทฤษฎี แนวคิด เกี่ยวกับสิ่งที่วิจัย
- 2.3 ลักษณะของทฤษฎีหรือแนวคิด (ถ้ามี เช่น ลักษณะของแบบทดสอบวินิจฉัย ลักษณะของแบบทดสอบอิงเกณฑ์ ฯลฯ)
- 2.4 เทคนิควิธีการ (ถ้ามี) เช่น เทคนิควิธีการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย ฯลฯ
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จะต้องประกอบด้วย (ยกเว้นเป็นเรื่องใหม่มาก หากผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องไม่พบ)
 - 3.1 งานวิจัยในประเทศ อย่างน้อย 10 เรื่อง
 - 3.2 งานวิจัยในต่างประเทศ อย่างน้อย 5 เรื่อง
4. เมื่อกล่าวถึงแต่ละเรื่อง ต้องมีการสรุปไว้ตอนท้ายของแต่ละเรื่องในภาษาของผู้วิจัยเอง (ยกเว้นเป็นเรื่องใหม่ หรือเรื่องที่เป็นความคิดสร้างสรรค์)
5. เอกสารอ้างอิงไม่ควรน้อยกว่า 20 เล่ม และมาจากต้นฉบับ

เกณฑ์มาตรฐานของบทที่ 3 (วิธีดำเนินการ)

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างให้ระบุอย่างชัดเจน
 - 1.1 จำนวนกลุ่มตัวอย่าง กำหนดไว้อย่างเหมาะสม ถูกต้องตามหลักวิชา
 - 1.2 กล่าวถึงวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้วิธีที่เหมาะสม และทำให้ผู้อ่านเห็นภาพในการปฏิบัติจริง ๆ ว่าผู้วิจัยมีวิธีดำเนินการในรายละเอียดอย่างไร
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 กรณี ดังนี้
 - กรณีที่ 1 นำเครื่องมือที่มีผู้อื่นสร้างไว้แล้วมาใช้
 - กรณีที่ 2 เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
 - กรณีที่ 3 เป็นปริญญาณิพนธ์ที่เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือ

กรณีที่ 1 นำเครื่องมือที่มีผู้อื่นสร้างไว้แล้วมาใช้

 1. ระบุให้รู้ว่าเป็นเครื่องมือของใคร สร้าง พ.ศ. ใด มีค่าสถิติแสดงคุณภาพเท่าใด
 2. ต้องเป็นเครื่องมือที่ใช้วัดคุณลักษณะเดียวกับที่ผู้วิจัยต้องการจะวัด
 3. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้วัดต้องสอดคล้องกับกลุ่มตัวอย่างที่เจ้าของเครื่องมือได้ทดลองแล้ว เช่น
 - วัดระดับชั้นเดียวกัน
 - วัดกับประเภทเดียวกัน เช่น วัดกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นเพศหญิงเหมือนกัน กับที่เจ้าของเครื่องมือมุ่งวัด

4. เครื่องมือนั้นต้องทันสมัย ไม่นานจนเกินไป (ไม่ควรเกิน 5 ปี)
5. เครื่องมือนั้นได้ผ่านการทดสอบหาคุณภาพมีมาตรฐานที่ใช้ได้ กรณีที่เครื่องมือ นั้นสร้างมาเกิน 5 ปี หรือผู้วิจัยสงสัยอยากทราบคุณภาพ (เช่น ค่าอำนาจจำแนกความเชื่อมั่น) ควร ตรวจสอบคุณภาพใหม่โดยทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างที่ใกล้เคียงกันจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ทดลองใช้ ไม่น้อยกว่า 50 คน

กรณีที่ 2 เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. อธิบายขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือตามหลักการอย่างชัดเจน
2. อธิบายถึงการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวกับแนวคิดหลักการทฤษฎี ต่าง ๆ ในการสร้าง เครื่องมือ เช่น หลักสูตร คู่มือ เทคนิคการเขียนข้อคำถามหรือตัวเครื่องมือของบุคคลอื่นที่สร้างไว้ แล้วโดยระบุถึงแหล่งที่มาด้วย
3. ผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการตรวจสอบเครื่องมือ ให้ระบุชื่อตำแหน่งทางวิชาการ (ถ้ามี) ตำแหน่ง หรือหน้าที่การงานสถานที่ทำงาน ผู้เชี่ยวชาญควรมี 2 ประเภทได้แก่ผู้เชี่ยวชาญ ทางด้านเนื้อหา และผู้เชี่ยวชาญทางด้านวัดผล กรณีที่ไม่มีผู้เชี่ยวชาญให้ใช้ผู้ชำนาญการ

หมายเหตุ

ผู้เชี่ยวชาญ หมายถึง ผู้ที่มีความรอบรู้ในเรื่องนั้นอย่างลึกซึ้งและกว้างขวาง เคยสร้าง เครื่องมือนั้นจนเป็นมาตรฐาน เคยเขียนบทความตำราหนังสือในเรื่องนั้นอย่างละเอียดถี่ถ้วนจะรวมถึง ผู้ที่จบปริญญาเอกในสาขาวิชานั้น ผู้ที่ได้ตำแหน่งทางวิชาการระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ ในสาขานั้น เป็นอย่างต่ำ หรือผู้ที่เป็นที่ยอมรับในวงการนั้นว่าเป็น ผู้เชี่ยวชาญจริง

ผู้ชำนาญ หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติราชการอยู่ในระดับ 7 เป็นอย่างต่ำหรือผู้ที่มีประสบการณ์ใน การทำงานเกี่ยวข้องกับเรื่องนี้มาแล้วไม่ต่ำกว่า 10 ปี

4. แสดงถึงโครงสร้างในการวัด เช่น ระบุถึงเนื้อหาสาระที่ใช้วัดจุดประสงค์ การเรียนรู้ และบอกจำนวนข้อที่เขียนขึ้นในการทดลองใช้ จำนวนข้อที่ต้องการจริงของแต่ละเนื้อหา หรือจุดประสงค์
5. แสดงตัวอย่างลักษณะของเครื่องมือที่ใช้ในการวัด อธิบายวิธีการตรวจให้คะแนน เกณฑ์การให้คะแนนอย่างชัดเจน พร้อมทั้งระบุแหล่งที่มา
6. การหาคุณภาพ เครื่องมือเป็นรายข้อ (เช่น ความยากง่าย อำนาจจำแนก) ให้ ทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างไม่น้อยกว่า 50 คน แล้วคัดเลือกข้อที่ดีไว้ใช้แล้วจึงหาคุณภาพทั้งฉบับ (เช่น ความเชื่อมั่น)

กรณีที่ 3 เป็นปริญาณิพนธ์ที่เกี่ยวกับการสร้างเครื่องมือ เกณฑ์ที่ใช้ทำนองเดียวกับกรณีที่ 2 แต่ส่วนที่เพิ่มเติม ดังนี้

1. มีแผนภาพประกอบแสดงถึงขั้นตอนในการสร้าง ที่ละเอียดและตามหลักการสร้างเครื่องมือประเภทนั้น ๆ แล้วอธิบายอย่างชัดเจนถึงขั้นตอนการสร้างแต่ละขั้น
2. ในกระบวนการสร้างต้องทำการทดลองใช้ทั้งหมดไม่ต่ำกว่า 3 ครั้งจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ขึ้นอยู่กับประเภทของเครื่องมือซึ่งกำหนดจำนวนอย่างต่ำดังตารางต่อไปนี้

ประเภทเครื่องมือ	จำนวนต่ำสุดของกลุ่มตัวอย่าง		
	ครั้งที่ 1	ครั้งที่ 2	ครั้งที่ 3
อิงเกณฑ์	40	40	80
อิงกลุ่ม/วินิจฉัย	80	80	200
ความถนัด/บุคลิกภาพ	100	100	400

3. สถิติที่ใช้

- 3.1 เลือกใช้สถิติให้เหมาะสมกับงานวิจัย
- 3.2 เอกสารที่ศึกษาควรศึกษาจากหลาย ๆ เล่ม และให้อ้างอิงจากต้นฉบับจริง
- 3.3 สถิติที่ใช้ให้ระบุถึงสูตร (ยกเว้นสถิติพื้นฐาน) แหล่งที่มาจำแนกสถิติที่ใช้ออกเป็น 3 ประเภท ดังนี้
 - 3.3.1 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพเครื่องมือ
 - 3.3.2 สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน เป็นต้น
 - 3.3.3 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล หรือทดสอบสมมติฐาน

เกณฑ์มาตรฐานโดยส่วนรวม

1. การพิมพ์ถูกต้องตามรูปแบบของบัณฑิตวิทยาลัย
2. มีคำที่ผิดพลาดในแต่ละบทไม่เกิน 10 คำ
3. บรรณานุกรมต้องไม่ต่ำกว่า 20 เล่ม (รายการ) โดยมีบรรณานุกรมที่เป็นภาษาอังกฤษไม่ต่ำกว่า 5 เล่ม (รายการ)